

Slovenska
filharmonija

Sezona 26|27

Visoko

27. september 2026

Slovenska filharmonija Dvorana Marjana Kozine

VIP 1

Vokalno-
instrumentalni
program

VIP 1

Vokalno-
instrumentalni
program

27. 9. 2026 ob 19.30

Slovenska filharmonija Dvorana Marjana Kozine

Visoko

Ženski zbor Slovenske filharmonije

Godalni ansambel

Orkestra Slovenske filharmonije

Stephen Layton *dirigent*

Urška Križnik Zupan *harfa*

Jože Rošer, Metod Tomac *rog*

Gioele Andreolli *priprava zbora*

ARS

Koncert snema in neposredno prenaša
program Ars – 3. program Radia Slovenija.

Josef Rheinberger (1839–1901)

Wie lieblich sind deine Wohnungen

Kako ljuba so tvoja prebivališča, op. 35

Klara Mlakar (1999)

Is the moon tired? She looks so pale

Je luna utrujena? Tako bleda je videti*

Johannes Brahms (1833–1897)

Štiri pesmi za ženski zbor, dva rogova in harfo, op. 17

Es tönt ein voller Harfenklang | *Polni zven harfe odzvanja*

Lied von Shakespeare | *Shakespearova pesem*

Der Gärtner | *Vrtnar*

Gesang aus Fingal | *Pesem iz Fingala*

Gabriel Fauré (1845–1924)

Impromptu št. 6 v Des-duru, op. 86

Gustav Holst (1874–1934)

Zborovske himne iz Rigvede, op. 26

Himna zori

Himna vodam

Himna Veni

Himna popotnikov

Gabriel Fauré,
prir. John Rutter (1945)

Cantique de Jean Racine

Hvalnica Jeana Racina, op. 11

Tilen Slakan (1993)

Mirage | *Privid**

Nocojšnji koncert ob instrumentalni spremljavi predstavlja visoke glasove Zbora Slovenske filharmonije. A naslov »Visoko« zajema več kot to: zajema tudi himničnost in vzvišenost izvajanih skladb, pa naj te črpajo iz religiozne izkušnje ali čudenja svetu in njegovim lepotam, celo v temnih trenutkih.

Danes manj znani in izvajani liechtensteinski skladatelj **Josef Gabriel Rheinberger** je v svojem času veljal za enega vodilnih organistov, skladateljev in pedagogov, ki je vzgojil vrsto pomembnih nemških glasbenikov. Bil je čudežni deček na orglah in je že pri sedmih letih zasedel mesto organista v Florijanovi kapeli v rodnem Vaduzu. Glasbeni pouk je nadaljeval v bližnjem Feldkirchu, kot dvanajstletnik pa odšel študirat orgle, klavir in kompozicijo na münchenski Kraljevi konservatorij za glasbo, ki ga je ustanovil pevec in pedagog Franz Hauser ter se je kasneje preoblikoval v današnjo münchensko Visoko šolo za glasbo in gledališče.

Uspešno organistovsko kariero je mladi Rheinberger nadaljeval v Münchnu; med drugim je leta 1857 postal »kraljevi bavarski dvorni organist« pri Sv. Kajetanu, leta 1863 pa organist v dvorni cerkvi sv. Mihaela. Na konservatoriju je kmalu postal učitelj klavirja, kompozicije, glasbene zgodovine in kontrapunkta, v münchenskem Oratorijskem društvu pa je začel delovati kot korepetitor in z letom 1864 tudi kot zborovodja. Oratorijski zbor mu je služil kot navdih in

preizkusna delavnica pri komponiranju novih del. Kot korepetitor solistov je sodeloval tudi z Dvorno opero. Leta 1876 je postal profesor kompozicije in orgelske igre, svojo »sanjsko službo« pa je nastopil leta 1877, ko je postal dvorni kapelnik za cerkveno glasbo in s tem naslednik slavnih glasbenikov, med katerimi je bil tudi Orlando di Lasso.

Njegov opus obsega 197 oštevilčenih del, poleg tega pa je brez številke opusa še 170 mladostnih in ok. 100 priložnostnih del. Med deli s številko opusa je veliko klavirskih in orgelskih del, tu so posvetna zborovska dela in skladbe v skoraj vseh glasbenih zvrsteh. Velik delež, ok. 40 skladb, je tudi cerkvene glasbe, ki je bila Rheinbergerju že od otroštva še posebej blizu in za katero je pri sebi prepoznal največji talent. V njej je razvil svojstven glasbeni jezik. Kot piše Felix Loy, se Rheinberger v krog skladateljskih sodobnikov ni vključil, čeprav se je občasno posluževal tedaj najnaprednejših glasbenih sredstev. Navdihoval se je pri glasbi dunajskih klasikov, Schuberta, Schumanna in Mendelssohna ter gregorijanskem koralu. Za cecilijansko gibanje se ni navdušil, saj se mu je zdelo preveč zazrto v preteklost, čeprav se je strinjal z nekaterimi cecilijanskimi načeli o liturgični glasbi.

Pri Rheinbergerju kot skladatelju na prvi »prisluh« najbolj izstopa melodika, ta pa pogosto temelji na kompleksnem, mojstrskem kontrapunktu in barviti harmoniji. V cerkveni glasbi je vseskozi zasledoval ideal »v najplemenitejšem smislu

čutne« glasbe, ki naj bi na poslušalca vplivala s svojo lepoto. Ta lepota nedvomno učinkuje še danes, npr. v himničnem motetu **Wie lieblich sind Deine Wohnungen**, op. 35 (*Kako ljuba so tvoja prebivališča*), napisanem na besedilo Psalma 84. Beseda »lieblich« pravzaprav pomeni »ljubkost«, to ljubkost pa najbolj zajame razgibana in harmonična spremljava harfe. Harfa je v skladbi prisotna ves čas – razen na pomenljivem mestu, kjer zbor trikrat vzklikne »svet«. V začetku so zborovski vzkliki motetno, polifono zasnovani in se oglašajo kot medklici ob očarljivi spremljavi, osrednji homofoni del pa zato še toliko bolj izstopa. Rheinberger je skladbo napisal kot predelavo starejše kompozicije na psalmsko besedilo, ki ji je dodal harfo (ali alternativno klavir) in jo končal za božič leta 1865; prvič jo je izvedel zbor Oratorijskega društva leta 1866, objavljena pa je bila leta 1870.

Klara Mlakar je mlada slovenska skladateljica, ki živi in deluje v Nemčiji. Diplomirala je iz kompozicije in glasbene teorije na Akademiji za glasbo Univerze v Ljubljani v razredu Vita Žuraja ter se izpopolnjevala še pri priznanih skladateljih, kot so Miroslav Srnka, Rebecca Saunders, Milica Djordjević, Carola Bauckholt, Brigitta Muntendorf, Oxana Omelchuk, Johannes Caspar Walter, Johannes Kalitzke, Annesley Black, Iris ter Schiphorst in drugi. Na Visoki šoli za glasbo Karlsruhe v Nemčiji je zaključila magistrski študij pod mentorstvom Markusa Hechtleja in Wolfganga Rihma, trenutno pa

na isti ustanovi nadaljuje študij kompozicije na stopnji solističnega izpita.

Dela Klare Mlakar so bila izvedena na priznanih festivalih, kot so CEME Tel Aviv, ZeitGenuss, R!SK, Forum nove glasbe Ljubljana, Mednarodni zborovski festival Tajvan, Europa Cantat, Biennale Chor Aachen in Festival sodobne glasbe .abeceda. Izvajali so jih ansambli in orkestri, kot so Ensemble Musikfabrik, Meitar Ensemble, Ensemble Recherche, Slowind, Badische Staatskapelle Karlsruhe, Komorni godalni orkester Slovenske filharmonije in drugi.

Na svoji spletni strani skladateljica piše, da v ustvarjanju raziskuje človeški glas ter subtilne glasbene strukture in izrazne zmožnosti glasbil. Med ponavljajočimi se motivi v njeni glasbi so vprašanja zaznavanja in razumevanja ter kontemplacija vzvišenega. Navdih pogosto črpa iz različnih virov, med drugim iz likovne umetnosti, poezije in psihologije. Vsi ti vplivi se odražajo tudi v skladbi ***Is the moon tired? She looks so pale*** (*Je luna utrujena? Tako bleda se zdi*), ki jo je skladateljica napisala po naročilu Zbora Slovenske filharmonije na besedilo angleške viktorijanske pesnice Christine Rossetti (izšlo je v njeni zbirki otroških pesmi leta 1872).

Skladba zasleduje hipnotični učinek, ki ga ima luna – izvaja se v tempu andante, poje se »skrivnostno, *ad libitum*, kot psihedelično polomljena uspavanka«. Njeno glavno ritmično gibalno je spremljava harfe, predvsem z gibanjem osmink, ki pa je kljub skoraj hipnotičnemu učinku

daleč od avtomatizma. V prvem in zadnjem delu se med seboj nenehno izmenjujeta 3- in 4-četrtnski takt, v okviru katerih se osminko gibanje ves čas zaustavlja na četrtnkah, postavljenih na različna mesta v taktih; gibanje človeških glasov, ki se sprašujejo o bledosti lune, tu poteka v homofonih linijah. Bolj kontrapunktsko se dialog med skupinama altovskih in sopranskih glasov razvije v osrednjem delu skladbe, kjer se ritem začasno ustali v 3-četrtnskem (oz. 6-osminkem) taktu, dokler se nazadnje ne povrnemo v vzdušje čudenja.

Johannes Brahms je bil po mnenju Roberta Schumanna »poklican, da izgovori najvišji izraz časa na idealen način«. Schumannova pričakovanja je v celoti upravičil in postal eno največjih imen simfonične in komorne glasbe 19. stoletja, pomemben pa je tudi kot skladatelj vokalne glasbe. Pri slednji je v besedilih skladb iskal razpoloženja in snovi, ki so se po njegovem mnenju naravno prilagali glasbi in so se ga na poseben način dotaknili. Izbrana besedila je ponavadi glasno recitiral toliko časa, dokler ni začutil, da bo v skladbi lahko dosegel tako gladko in naravno recitacijo, da se bodo metrum, ritem in oblika zdeli povsem samoumevni.

Talent za zborovsko ustvarjanje je Brahms lahko preizkušal že v rodnem Hamburgu, kjer je živel pred preselitvijo na Dunaj leta 1862

in med drugim dirigiral številnim zborom. Ti so mu predstavljali delavnico za preizkušanje lastnih in tujih del. V tem času je dirigiral tudi 40-članskemu Hamburškemu ženskemu zboru, za katerega je leta 1860 napisal **Štiri pesmi**, op. 17. Uglasbitve pesmi različnih pesnikov tematsko povezuje motiv nesrečne ali izgubljene ljubezni. Posebno barvo in dodatno dimenzijo ciklu dodajajo inštrumenti, ki niso zgolj spremljava ženskemu zboru, temveč ga podpirajo, z njim dialogizirajo ali pa so z njim celo v kontrastu. Pri tem je Brahms spretno uporabil ustaljene simbolične pomene in vloge rogov in harfe tako, da je njihovim pričakovanim in standardnim melodičnim vzorcem pogosto dal povsem drugačen pomen.

Pesem **Es tönt ein voller Harfenklang** (*Polni zven harfe odzvanja*) ima pastoralen začetek, zven harfe je v njej povezan z ljubeznijo in hrepenenjem. Človeški glasovi predstavljajo nekakšen homofon, harmoničen komentar na lirični dialog med zvokom harfe in rogov; brezup ljubezni, ki mu ne vemo vzroka, se razkrije šele postopoma. Prav tako optimistično, z lovskim klicem v rogovih, se začne kitična pesem **Lied von Shakespeare** (*Shakespearova pesem*), uglasbitev besedila iz *Dvanajste noči*, kjer ga poje nesrečno zaljubljeni Feste. Če glasba vabi k lovu, pa besedilo prinaša klicanje smrti in priprave na pogreb, vse to zaradi neuslišane ljubezni. Skoraj ljudsko zveneča kitična pesem **Der Gärtner** (*Vrtnar*) na Eichendorffovo besedilo na prvi pogled prinaša očarljivo

pastoralno sliko, ki pa ostaja v okviru tematike cikla: zaradi nedosegljive ljubezni vrtnar misli na smrt in na to, kako si bo izkopal grob. **Gesang aus Fingal** (*Pesem iz Fingala*) je uglasbitev pesmi keltskega barda Ossiana iz 3. stoletja – tako je vsaj mislil Brahms. Ossian je bil v 18. in 19. stoletju izjemno priljubljen in v Evropi so ga veliko prevajali (med drugim je številna besedila prevedel Goethe), kasneje pa se je izkazalo, da je James Macpherson, ki je Ossiana sredi 18. stoletja »odkril«, ta besedila pravzaprav napisal kar sam. A za Brahmsa je bila Ossianova častitljiva starodavnost resnica, kar se izraža tudi v njegovi uglasbitvi, ki mestoma zveni zelo arhaično, čeprav svoje romantične narave ne more skriti. Če so prejšnje pesmi cikla pretežno lirične, ima sklepna veliko elementov epike in dramatike, tako npr. v vihnem vzdušju in žalostinki ob smrti junaka, z drugimi pa jo povezujejo motivi izgube ljubljene osebe in smrti. Harfa in rog ustvarjata vzdušje mrtvaške koračnice, obenem harfa posnema šumenje vetra ob skalah in valove, kjer deklica objokuje izgubo ljubljenega. Trenutek izrazne homofonije, ob kateri inštrumenti potihnejo, ima skoraj liturgični, himnični učinek.

Gustav Holst je bil samosvoj skladatelj, ki je izšel iz glasbene družine. Študiral je kompozicijo in pozavno, nato je deloval kot pozavnist in dodobra spoznal orkester, kar mu je služilo pri komponiranju, čeprav je glavna njegovih skladb vokalnih. Od leta 1903 je do konca

življenja poučeval na različnih ustanovah, ndr. je bil glasbeni direktor na Dekliški šoli sv. Pavla. Zaslovel je predvsem s suito *Planeti*, čeprav mu kot izjemno plahemu in zadržanemu človeku slava ni ugajala. Pod vplivom krušne matere, ki je bila teozofinja, se je začel zanimati za indijsko religiozno literaturo. Da bi lahko bral in uglasbil izvirno indijsko poezijo, se je celo naučil sanskrt. V tem obdobju – med letoma 1900 in 1912 – so nastala dela, kot sta operi *Sita* in *Sàvitri* ter **Zborovske himne iz Rigvede**, napisane med letoma 1908 in 1912.

Hindujske *Vede* so korpus najstarejših ohranjenih religioznih besedil. Ena od skupin besedil v vedah je *Rigveda*, niz ok. 1000 himen, hvalospevov različnim bogovom in boginjam, kot so Indra, Varuna in Vena, obrednih pesmi in invokacij. Holst se je v izvirna besedila poglobil tako natančno, da za svojo glasbo niti ni več prevajal himen, temveč jih je zapisal s svojimi besedami. Sicer pa je sam zase trdil, da je »toliko hinduista, da verjame v tovarštvo v vseh oblikah kot ideal tega sveta /.../ in da se bo to tovarštvo preobrazilo v Enost«. V štirih ciklih je uglasbil štirinajst zborovskih himen, ki so bile v njegovem času zelo priljubljene, kasneje pa le redkeje izvajane. Cikli so namenjeni različnim zasedbam. Prvi je tako napisan za mešani zbor in orkester, drugi za ženski zbor in orkester. Tretji je nastal leta 1910 in bil prvič izveden 16. marca 1911. Napisan je za ženski zbor s harfo, ki s svojimi nežnimi arpeggii v **Himni zori** slika prebujajoče se jutro. V **Himni vodam**

je skladatelj uporabil nenavaden metrum, kar je zanj sicer značilno, saj je v svoji vokalni glasbi ritem govorne besede poskušal posnemati tako natančno, kot je le mogoče. Nežni **Himni Veni** (v *Rigvedi* Vena predstavlja mavrico) sledi kompleksna **Himna popotnikov**, ki jo je Holst sprva nameraval uporabiti kot uverturo opere *Sàvitri*. Četrty cikel, ki velja za najbolj konvencionalnega od vseh, je napisan za moški zbor in orkester.

Enigmatični skladatelj **Gabriel Fauré** je izšel iz družine podeželskega šolskega ravnatelja in bil pri devetih letih sprejet v šolo Louisa Niedermeyerja za cerkvene glasbenike v Parizu. V tem poklicu je od leta 1877 deloval v prestižni cerkvi sv. Magdalene (La Madeleine). Camille Saint-Saëns, ki je bil njegov učitelj in kasneje dober prijatelj, je prepoznal Fauréjev talent, se zavzel zanj in ga spodbudil h komponiranju. Morda prav zaradi njega danes (pogosto podcenjeni) Fauré s svojimi mojstrskimi samospevi, komornimi deli in tudi cerkveno glasbo ob Ravelu in Debussyju sodi med najpomembnejše francoske skladatelje svojega časa.

Sprva je bil dejaven predvsem kot organist, od leta 1895 pa je učil kompozicijo na pariškem konservatoriju, kjer je leta 1905 postal ravnatelj, leta 1920 pa je bil, predvsem zaradi zdravstvenih razlogov, s tega mesta primoran odstopiti. Med dolgo vladavino si

je prislužil tako različne vzdevke, kot sta »nadangel« in »Robespierre«. Zavzemal se je za naprednost v glasbi, ne da bi pri tem posegal po radikalnih sredstvih, ter zelo občudoval glasbo Mendelssohna in Chopina. Bil je vsestranski glasbenik, skladatelj gledališke, orkestrske in zborovske glasbe, po značaju lirik s findesièclovsko občutljivostjo, ki je v svojih skladbah povezoval plemenito, izčiščeno preprostost z najbolj prefinjenimi skladateljskimi domisleki. Preproste, a skrbno oblikovane in spevne melodije je tako znal združiti s kompleksno, pretanjeno harmonijo.

Dokaz te elegance je skladba ***Cantique de Jean Racine***, op. 11 (*Hvalnica Jeana Racina*) za zbor in orkester, ki je bila napisana leta 1865 za tekmovanje na Niedermeyerjevi šoli in za katero je mladi skladatelj dobil prvo nagrado. Za navidezno preprostostjo in spevnimi melodijami se skriva izčiščena izraznost; kljub zvočni sodobnosti skladbo preveva ozračje naravne, mirne himničnosti in svečanosti, v kateri ni nobenega pompa ali pretiravanja. Pesem Jeana Racina, ki velja za enega največjih francoskih klasicističnih pesnikov in dramatikov, temelji na liturgičnem besedilu, himni *Consors paterni luminis*. Kot je zapisal angleški skladatelj in dirigent John Rutter, ki je skladbo priredil za ženski zbor, Fauréjev *Requiem* – skladateljevo najbolj znano zborovsko delo – nikakor ni »izoliran čudež« v njegovem ustvarjanju in tudi »hribi« ponujajo osvežitev in lepoto, ki jo premore »gora«.

Fauréjev ***Impromptu št. 6 v Des-duru***, op. 86 je bil napisan mnogo kasneje, leta 1904, za harfistično tekmovanje na konservatoriju (kasneje ga je Alfred Cortot priredil za klavir). Tudi ta pozna virtuoзна skladba, polna dramatičnih elementov in drznih arpeggiev, ki jim kontrastirajo lirične in poetične pasaže, še vedno ohranja značilno pretanjeno fauréjevsko melodiko in harmonijo.

Tilen Slakan je slovenski skladatelj mlajše generacije, čigar umetniški opus obsega predvsem orkestrska, komorna in zborovska dela. Velik del njegovega ustvarjanja predstavljajo tudi aranžmaji in orkestracije za različne zasedbe iz raznovrstnih glasbenih stilov.

Slakan je pričel svojo glasbeno pot v Glasbeni šoli Risto Savin v Žalcu, kjer se je učil trobento in klavir. Glasbeno šolanje je nadaljeval na Umetniški gimnaziji v Velenju, nato pa je na Akademiji za glasbo Univerze v Ljubljani končal magistrski študij kompozicije in glasbene teorije pod mentorstvom Marka Mihevca. Glasbeno izobraževanje na isti ustanovi nadaljuje z doktorskim študijem na področju glasbene teorije in kompozicije pod mentorstvom Andreja Missona. Kot profesor je zaposlen na Umetniški gimnaziji v Velenju za področje glasbenega stavka ter kot asistent na Akademiji za glasbo v Ljubljani in na Pedagoški fakulteti v Mariboru.

Slakan je izkušen zborovski pevec in praktični glasbenik, kar se kaže tudi v njegovih večče

komponiranih vokalnih skladbah. Pri svojem ustvarjanju izhaja iz ekspresivnosti in zvočnih lastnosti besedila ter oblikuje jasne, prepoznavne melodične linije. Njegova skladba **Mirage** (*Privid*) je napisana na besedilo ene najbolj znanih pesmi Christine Rossetti: govori o smrti upanja ter se poslavlja od življenja in ustvarjalnosti, ki jo simbolizira pesničina harfa.

Tridelna skladba sledi členitvi besedila na kitice; vsako kitico zaključi prepoznavna fraza »for a dream's sake« (»zaradi sanj«) in v vsaki se intenzivnost občutenja stopnjuje. Po uvodu z značilnimi motivi, ki se ponavljajo skozi celo skladbo, ima glavno vlogo v prvi kitici lirična melodika altov. Druga kitica z razgibano spremljavo harfe in z naraščanjem intenzivnosti morda odraža šelestenje listja vrbe žalujke in valovanje jezera. V tretji kitici, ki jo v začetku naznani disonanca, pa o zlomljenem srcu pripovedujejo polifoni, časovno raznoliki vstopi posameznih linij in naraščanje dinamike, dokler se ne vrnemo k značilnemu »refrenu« skladbe: vse to je »zaradi sanj«.

Katarina Šter

VIP 1

Vokalno-
instrumentalni
program

Stephen Layton

Foto: Matthew Johnson

Stephen Layton je eden najbolj iskanih dirigentov svoje generacije. K sodelovanju ga redno vabijo vodilni svetovni zbori, orkestri in skladatelji, ki mu pogosto zaupajo premierne izvedbe svojih del. Kot strasten zagovornik sodobne zborovske glasbe je tako širom sveta predstavil številne novitete, med drugim je redno sodeloval s sirom Johnom Tavenerjem in Arvom Pärtom. Njegove interpretacije lahko slišimo od Sydneyjske operne hiše do Concertgebouwa v Amsterdamu, od Talina do Sao Paola, njegovi posnetki pa žanjejo prestižne mednarodne nagrade: prejel je dve nagradi Gramophone (in deset nominacij), pet nominacij za nagrado grammy, francoski Diapason d'Or de l'Année, nemški Echo Klassik in druge.

Je ustanovitelj in direktor zbora Polyphony ter glasbeni direktor zasedbe Holst Singers, v sezoni 2024/25 pa je prevzel tudi mesto glavnega dirigenta Zbora Slovenske filharmonije. Kar 17 let je deloval kot sodelavec Kolidža Trinity v Cambridgeu in kot glasbeni direktor njegovega zbora. Bil je tudi šef dirigent Nizozemskega komornega zbora, gostujoči šef dirigent Danskega nacionalnega vokalnega ansambla, umetniški direktor in glavni dirigent orkestra City of London Sinfonia ter glasbeni direktor pri londonski Tempeljski cerkvi.

Njegovi posnetki del baltskih skladateljev so dosegli več prestižnih nominacij; podobno velja za njegove zgoščenke z zasedbo Polyphony z deli Mortena Lauridsena, Erica Whitacra, Karla Jenkinsa, Benamina Brittna, Jamesa MacMillana in Francisa Poulenca. Osem odmevnih zgoščenk je Layton posnel tudi z zasedbo Britten Sinfonia, z Orkestrom dobe razsvetljenstva pa je posnel več del Johanna Sebastiana Bacha.

Kot gostujoči dirigent širom sveta navdihuje najvidnejše zборе in orkestre: Nizozemski komorni zbor, Danski nacionalni vokalni ansambel, Vokalni ansambel Jugoahodnonemškega radia ter zbora Srednjenemškega radia Leipzig in Severnonemškega radia Hamburg, Latvijski nacionalni zbor in Latvijski radijski zbor, Estonski filharmonični komorni zbor, zbora Poljskega radia in Vroclavske filharmonije, Komorni zbor Erica Ericsona, Die Konzertisten v Hongkongu, Akademijo za staro glasbo v Cambridgeu, Londonske filharmonike in orkestre v Filadelfiji, Londonsko Sinfonietto, Nacionalni valižanski orkester BBC, Kraljevi škotski nacionalni orkester, škotske in avstralske komorne orkestre, Filharmonijo Auckland, simfonične orkestre v Avstraliji ter druge.

VIP 1

Vokalno-
instrumentalni
program

Urška Križnik Zupan

Urška Križnik Zupan je glasbeno pot začela kot pianistka, pozneje pa se je odločila za študij harfe pod mentorstvom Daliborja Bernatoviča in Rude Ravnik Kosi, pri kateri je leta 2003 diplomirala na Akademiji za glasbo Univerze v Ljubljani. Poleg tega se je udeležila več mojstrskih tečajev, bila štipendistka kluba Soroptimist in prejela več nagrad na državnih tekmovanjih.

Od leta 2003 je solo harfistka Orkestra Slovenske filharmonije, koncertira pa tudi kot solistka in članica različnih komornih zasedb, med drugim je leta 2024 soustanovila Slovenski kvartet harf Sih4rps.

Nastopila je na mnogih priznanih festivalih, kongresih in v koncertnih ciklih, kot so Festival Ljubljana, Piranski glasbeni večeri, Festival Slowind, Vranski poletni večeri, Komorni studio RTV Slovenija in Svetovni harfistični kongres.

Posveča se tudi pedagoškemu delu – trenutno poučuje harfo na Glasbeni šoli Domžale.

Jože Rošer

Jože Rošer je po glasbeni šoli v Slovenj Gradcu izobraževanje nadaljeval v Velenju pod mentorstvom Roberta Prednika in na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu Boštjana Lipovška. Magistrski študij je opravljal na Mozarteumu v Salzburgu v razredu Radovana Vlatkovića ter se izpopolnjeval na Visoki šoli za glasbo v Stuttgartu in številnih mojstrskih tečajih. Uspešno se je udeležil več Tekmovanj mladih glasbenikov Republike Slovenije – TEMSIG in prejel dve študentski Prešernovi nagradi.

Sodeloval je s številnimi orkestri, med drugim z Londonskim simfoničnim orkestrom, Simfoničnim orkestrom Frankfurtskega radia, Göteborškimi simfoniki, Avstralskim komornim orkestrom, Simfoničnim orkestrom Zahodne Avstralije in Klangforum Wien.

Zaposlen je v Orkestru Slovenske filharmonije in kot docent na Akademiji za glasbo v Ljubljani, poleg tega nastopa tudi kot komorni glasbenik ter član pihalnega kvinteta Spirito in trobilne zasedbe Worldbrass.

VIP 1

Vokalno-
instrumentalni
program

Metod Tomac

Metod Tomac je po končani glasbeni šoli v Piranu, kjer se je šolal v razredu Umberta Radojkovića, študij nadaljeval na Akademiji za glasbo v Ljubljani pod mentorstvom Jožeta Falouta ter se izpopolnjeval na Glasbeni šoli v Fiesolu pri Vinku Globokarju.

Leta 1989 je bil sprejet v Orkester Slovenske filharmonije, katerega član je še danes, leta 1994 pa soustanovil Pihalni kvintet Slowind. Z njim je krstno izvedel več kot sto glasbenih del slovenskih in tujih skladateljev, koncertiral na najpomembnejših festivalih za sodobno glasbo v Evropi, Ameriki in na Japonskem, komorno muziciral s številnimi umetniki največjega umetniškega formata ter obenem dvajset let soustvarjal Festival Slowind, ki je občinstvu sistematično predstavljal glasbo 20. in 21. stoletja.

Poleg tega že več kot tri desetletja poučuje na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana, kjer je vzgojil vrsto pomembnih slovenskih hornistov.

Je prejemnik Župančičeve, Bettetove in Škerjančeve nagrade ter nagrade Prešernovega sklada.

Že 14 let podpiramo mlade talente z razpisom Mladi upi

Prijavi se na
mladi-upi.si

Erazem Žganjar
flavtist

Zavod
Vse bo v redu

 europlakat

DELO

MØBILIZE
FINANCIAL SERVICES

HITRADIO
center

Sio1NET.

in2

 COMTRADE
SYSTEM INTEGRATION

 GENEPLANET

mladi-upi.si

Napovedujemo

SOS 1 **Neoheroj**

30. september 2026 ob 19.30

Predstavitev skladb s sporeda ob 18.30

Cankarjev dom Gallusova dvorana

Orkester Slovenske filharmonije

Johannes Kalitzke *dirigent*

Joonas Ahonen *klavir*

Maria Leben *sopran*

Spored:

Miheil Šugliašvili: Polikronija za orkester

Hans Abrahamsen: Leva, sama, koncert za klavir za levo roko
in orkester

Klemen Leben: Neoheroj

Maurice Ravel: Koncert za klavir za levo roko in orkester
v D-duru

FKK 1 **Večni počitek**

8. in 9. oktober 2026 ob 19.30

Cankarjev dom Gallusova dvorana

Orkester in Zbor Slovenske filharmonije

Komorni zbor Megaron

Michael Sanderling *dirigent*

Pietro Savonitto *oboa*, **Jurij Jenko** *klarinet*

Jože Rošar *rog*, **Paolo Calligaris** *fagot*

Mojca Bitenc Križaj *sopran*, **Nuška Drašček** *alt*

Žiga Čopi *tenor*, **Tomaž Štular** *bas*

Spored:

Johannes Brahms: Variacije na Haydnovo temo v B-duru,
op. 56a

Wolfgang Amadeus Mozart: Koncertantna simfonija za oboo,
klarinet, rog in fagot v Es-duru,
KV 297b

Robert Schumann: Rekviem, op. 148

SMS 2 **Nova generacija**

15. in 16. oktober 2026 ob 19.30

Cankarjev dom Gallusova dvorana

Orkester Slovenske filharmonije

Davorin Mori *dirigent*

Nejc Kamplet *klavir*

Spored:

Matija Krečič: Fast Break za simfonični orkester

Sergej Prokofjev: Koncert za klavir in orkester št. 3
v C-duru, op. 26

Richard Strauss: Tako je govoril Zaratustra, op. 30

PVC 1 **Baltski utrip**

18. oktober 2026 ob 19.30

Predkoncertni pogovor ob 18.45

Slovenska filharmonija Dvorana Marjana Kozine

Državni komorni zbor Polifonija

Povilas Vanžodis

umetniški vodja in glavni dirigent

Linas Balandis *dirigent*

Spored:

**Palkevičiūtė, Alekna, Balsas, Gražinis, Venislovas,
Kubilius, Miškinis, Augustinas**

**Slovenska
filharmonija**

www.filharmonija.si

Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije
Kongresni trg 10
1000 Ljubljana
T 01 24 10 800
E info@filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je
Vlada Republike Slovenije. Dejavnost Slovenske
filharmonije financira Ministrstvo za kulturo.

triglav

generalni
pokrovitelj

Medijski pokrovitelji:

Sio1NET.

TAM TAM

Partner:

Koncertni list Slovenske filharmonije
Vokalno-instrumentalni program – VIP 1
Izdala: Slovenska filharmonija
Direktor Slovenske filharmonije: Nejc Avbelj
Umetniški vodja ZSF: Borut Smrekar
Avtorica spremne besede: Katarina Šter
Jezikovni pregled: Tanja Svenšek
Oblikovanje: Arih Dinamik, d. o. o.
Prelom: Vlado Trifkovič
Ljubljana, september 2026

Redakcija koncertnega lista je bila končana
23. septembra 2026.

Slovenska filharmonija –
Academia philharmonicorum

@slofilharmonija

ISSN 2350-5117